

Duminică, 4 mai 2014, ora 10

Fratele Borg: [...] Filipeni 4:6-25: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus”. „Nu vă îngrijorați de nimic” – știm cu toții că e mai ușor de spus decât de făcut. Dar dacă Domnul ne dăruiește harul Lui, atunci o putem face, așa cum a spus-o și Petru în 1 Petru 5: „aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi”. Credem noi lucrul acesta în această dimineață? Atunci Domnul ne poate ajuta și ne poate dărui ce a pregătit pentru noi. Să vină fratele Schmidt și să se roage cu noi.

Fratele Schmidt: Dumnezeu Atotputernic, venim și în dimineața aceasta în prezența Ta și Îți mulțumim pentru harul și credincioșia Ta. Noi nu ne putem îngrijora – cu ce am putea contribui noi, dacă ne îngrijorăm? Cu nimic... Dar tu ne porți de grijă. Aducem înaintea Ta toate cererile noastre, înaintea tronului Tău de har, la picioarele Tale și credem... Cum am cântat „Numai să crezi, toate-s posibile celui ce crede”. Întărește-ne în credință, ca să putem primi prin credință tot ce ne vei spune din Cuvântul Tău. Te rugăm mergi de la inimă la inimă și atinge inimile noastre – tineri și bătrâni, pe cei mici, pe cei mari. Fii și cu toți aceia care sunt conectați online, Dumnezeu. Îți mulțumim fiindcă există această posibilitate – mulți ascultă și mulți cred, mulți primesc ajutor de la Tine și sunt chemați afară. Îți mulțumim, Doamne Isuse, că trăim în acest timp. Tu ne vorbești.

Doamne din cer, noi știm că este ultima dată când Tu trimiți Cuvântul Tău și chemi afară, pe toți aceia care sunt rânduiți să capete viața veșnică. Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Te slăvim și Te laudăm împreună, Doamne, pentru acest har minunat, pe care ni l-ai dăruit nouă, tuturor.

Îți mulțumim și în dimineața aceasta și Te rugăm binecuvântează-ne pe fiecare în parte. Unge buzele prin care vei vorbi; noi dorim să ascultăm. Dar ajută-ne să nu fim doar ascultători, ci ajută-ne să împlinim Cuvântul Tău, spre slava Numelui Tău. Fii în mijlocul nostru și Tu să binecuvântezi. Atinge inimile noastre și

deschide și înțelegerea noastră, ca să primim tot ce ai Tu să ne spui prin Cuvântul Tău. Amin.

Fratele Frank: Luați loc. Astăzi doresc să răscumpărăm timpul, să citim din Sfânta Scriptură, să ne adâncim în Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul să-Și atingă ținta Lui cu noi toți.

Salutăm pe toți și spunem tuturor bun venit, din toată lumea, din toată Europa și, de asemenea, salutăm din acest loc pe toți frații și pe toate surorile noastre de pe toate continentele, până la marginile pământului. Toți frații și surorile din Canada, din SUA, din Guadeloupe și toți aceia care au parcurs un drum lung, să fie binecuvântați într-un mod deosebit. Dumnezeu să ne binecuvânteze și pe noi, care am parcurs peste o mie cinci sute de kilometri, să fie cu noi. Aceasta arată că Dumnezeu a trimis o foamete după Cuvântul Lui. Noi putem vesti doar Cuvântul Lui, restul îl lăsăm în seama celorlalți.

Ieri au sosit mai târziu câteva e-mailuri, pe care nu le-am mai putut citi. [Sunt citite numele fraților care au trimis e-mailuri – n.ed.]. Frați și surori, noi suntem mulțumitori din toată inima pentru că, Cuvântul hotărât de Dumnezeu pentru acest ceas, nu este doar lucrul cel mai important, ci este lucrul cel mai important PENTRU NOI. Acum este important ca astăzi, nu ieri sau mâine, ci astăzi, dacă auzim glasul Lui... Când Domnul nostru a citat din prorocul Isaia 61, în Luca 4, atunci El a putut spune: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură, în fața ochilor voștri...”

Dacă privim astăzi în toată lumea, atunci de câte ori am putea să spunem: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în fața ochilor noștri”? Indiferent ce se întâmplă, fie că se petrec aceste catastrofe naturale, fie că sunt războaie sau vești de războaie, necazuri de tot felul... și în special și cu Israelul – acum este vorba ca nu doar muntele Sion, ci chiar și muntele Templului este inclus în aceste tratative. Muntele Templului este muntele cel mai important, pe care Dumnezeu a hotărât să fie construit Templul, ca chivotul legământului să fie adus în acest Templu. Dumnezeu a spus deja în Vechiul Testament: „în locul pe care îl voi alege Eu, acolo voi pune Numele Meu și de acolo voi vorbi cu voi”. Este minunat cum se conturează lucrurile acum.

Cum am citit ieri, papa îl ia cu el pe cel mai important bărbat pe care-l au evreii și pe cel mai important bărbat dintre musulmani și

face o călătorie ca să discute și cu evreii și cu arabii, ca să ajungă la această pace prevestită în Scriptură. Frați și surori, este scris astfel în 1 Tesaloniceni 5: „Când vor zice «pace și siguranță», atunci va veni peste ei o prăpădenie neașteptată, cum vin durerile peste o femeie însărcinată”. Noi nu ne aflăm acum la începutul acestui timp de sfârșit, ci am ajuns la sfârșitul vremii sfârșitului. Ultimul mesaj este vestit, iar noi putem mulțumi Domnului pentru aceasta.

Voi știți că noi nu ne facem probleme pentru lucrurile care se petrec în jurul nostru, în afara planului de mântuire. Așa am citit-o... Nu putem schimba nimic, nici ceea ce au făcut sau ceea ce fac pații, nu putem schimba ceea ce au făcut sau fac bisericile sau religiile – nu putem schimba nimic. Dar Îl putem ruga pe Dumnezeu ca El să ne dăruiască harul Său, ca noi să primim o legătură directă cu El și El să ne vorbească. Dacă ei beatifică pe cineva în Roma, nu ne interesează. Noi știm că numai Dumnezeu poate să sfințească. Cine este acel om, ca să declare sfânt pe cineva? M-am gândit la cuvântul din Apocalipsa 20: *„Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!”*. Și cine va avea parte de prima înviere? Toți aceia care fac parte din Mireasa Mielului. Ei vor avea parte de prima înviere. *„Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!”*. Știm foarte exact că noi, ca adevărați credincioși, nu vom fi dezamăgiți, ci vom avea parte de prima înviere. De ce? Se va împlini Apocalipsa 20 în aceia în care s-a împlinit și Apocalipsa 19: *„Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!”*. Noi suntem chemați, aleși și am fost invitați să avem parte de acest ospăț al nunții Mielului. Același Dumnezeu care ne-a dat făgăduința, veghează asupra noastră și asupra Cuvântului Său, cu toate făgăduințele Sale, ca să le și îplinească. Ce minunat că credința noastră este ancorată în Dumnezeu, în Cuvânt și în făgăduințele Lui. De câte ori n-am citit noi 2 Corinteni 1 de la v. 20: *„făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «da» și «amin», spre slava lui Dumnezeu, prin noi”*. Fără noi, Dumnezeu nu-Și poate desăvârși lucrarea. El a început-o și El o va desăvârși cu noi în ziua slăvită a revenirii Sale.

Deci, nu putem să ne ocupăm de tot ce se întâmplă în afara Împărăției și a voii lui Dumnezeu – noi lăsăm totul în urmă și suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că putem crede așa cum zice Scriptura. Ce folosește unui om... – mi-a spus ieri un frate care astăzi este în mijlocul nostru – că predicatorii țin niște conferințe și tema principală este că zeciuala aparține păstorului. Aceasta este tema

principală: că zeciuala aparține păstorului. Cine cunoaște puțin Biblia, știe exact ce este scris în Maleahi 3:10: „*Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea*” – acolo este locul zeciuielii, acolo de unde este distribuită hrana, nu în buzunarele predicatorilor. Cine vrea să știe mai mult, poate să citească și în 1 Corinteni 9, începând de la v. 13 până 15 și atunci știe exact ce a fost rânduit și în Noul Testament. Nu vrem să intrăm în aceste teme; timpul ne este prea prețios.

Cu privire la noțiunile biblice, fie *taina* sau *tainele*... Noi putem deosebi dacă este vorba despre *taine*, la plural, sau dacă este scris *taina*, la singular. Am adus aici Scriptura ebraică... Unde este scris *trâmbiță* în traducerea noastră, acolo este scris *șofar*. Și nu este scris doar o singură dată șofar, ci de unsprezece ori, iar în Apocalipsa 10:7 este scris tot *șofar*. „Când al șaptelea înger va suna din *șofarul* lui, atunci se va sfârși taina lui Dumnezeu”. Apoi, în Apocalipsa 11:15, al șaptelea înger a sunat din șofarul lui. Și ca toți să știe ce este un șofar, iată, acesta este un șofar. Acesta este un șofar. Dacă vedem slujba fratelui Branham, el a fost prorocul făgăduit, nu doar un bărbat care a fost numărat printre acești șapte îngeri cu șofarul, ci el a fost trimis cu ultimul mesaj pentru Biserică, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. William Branham nu a fost unul dintre mulți, ci a fost omul făgăduit: „Iată, vi-l trimit pe prorocul Ilie, înaintea venirii zilei celei mari și înfricoșate a Domnului”.

Frați și surori, aceasta este marea deosebire între o trimitere și faptul că Dumnezeu pune slujbe în biserică – între cine este trimis și cine este rânduit pentru o slujbă într-o biserică. Ioan Botezătorul a fost un om trimis de Dumnezeu. Toți prorocii au fost trimiși de Dumnezeu, dar în biserică Dumnezeu a pus – a pus – a pus slujbe. Slujbele în biserică nu sunt azi aici, mâine dincolo și poimâine în altă țară, ci slujbele din biserică sunt puse de Dumnezeu și acolo este locul lor. Dar o trimitere depășește limitele bisericii locale, este la scară mondială. De aceea, acest ultim mesaj trebuie să fie vestit în toată lumea și slujbele din Biserică trebuie să se descopere și ele, pentru că ele fac parte din așezarea din nou a Bisericii Dumnezeului Celui viu.

Pentru mine și pentru noi toți este un lucru prețios faptul că Dumnezeu ne-a dat legătura prin Duhul Lui. Noi nu ne credem foarte isteți și nu gândim propriile noastre gânduri și să învățăm că „răpirea este o descoperire” și „oricine are descoperirea, este deja răpit”. Și lucrul cel mai rău este următorul: fratele Branham a spus undeva că va avea loc răpirea și nimeni nu-și va da seama, iar oamenii spun: „Noi nu ne-am dat seama, dar răpirea a avut loc deja”. Dumnezeul meu, oare cât de departe pot oamenii s-o ia razna? Poate vecinul nu își va da seama, însă eu cu siguranță îmi voi da seama că am fost răpit, când revine Domnul și întâi vor învia morții în Hristos. Cum poate cineva să spună: „Noi nu vom observa aceasta”? Eu cu siguranță o voi observa, fiindcă se întâmplă cu noi.

Frați și surori, noi am putea să mergem de la un punct la celălalt și să spunem: „Doamne, noi suntem aici ca să-Ți mulțumim pentru că ne-ai dăruit harul Tău ca să înțelegem și aducem fiecare afirmație înapoi la Scriptură și să ne orientăm în Cuvânt, să respectăm și să primim totul așa cum ne-a fost dăruit de Dumnezeu, prin harul Său”.

Alte câteva versete biblice, acum... vă rog să mă credeți, pentru mine, astfel de adunări dăruite de Dumnezeu, sunt niște adunări de sărbătoare, în locul preasfânt al Dumnezeului nostru, în care Domnul nostru vorbește în mod direct cu noi toți, ne deschide înțelegerea pentru Scriptură. Nu există niciun fel de răstălmăcire în mijlocul nostru, ci noi toți dorim să fim sfințiți prin Cuvânt. Noi am spus-o deseori: cine este în Cuvântul lui Dumnezeu, este în voia lui Dumnezeu și cine este în voia lui Dumnezeu este și în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există o ieșire din Cuvânt, ci este scris: „Dacă

rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face slobozi". Importanța mare este pusă pe acest Cuvânt prețios, despre care este scris: „*Cuvântul Domnului rămâne în veac*". Și după aceea, Petru a putut scrie: „*Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit*". „*Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit*".

Știți, uneori îmi este greu să mă refer la lucrurile pe care mi le-a dăruit Domnul în mod direct, dar aceasta a fost una dintre cele mai minunate îndrumări pe care mi le-a dat Domnul în Marseille, Franța, când pentru prima dată mi s-a pus întrebarea cu privire la tunete și atunci eu am spus: „Nu știu” și m-am dus în camera mea de la hotel. Astăzi încă am același ceas – am relatat de câteva ori: după ce a trecut această trăire minunată, era ora 5 fără 5 minute. Nu vă puteți închipui, când răsună vocea Celui Atotputernic și ți se spune direct: „*Robul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4*”, știți ce înseamnă aceasta? Când sari din pat, mergi la măsuță, citești și ajungi la versetul: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă...*”? Știți ce înseamnă aceasta pentru mine, să-mi spună Domnul Însuși să citească acest cuvânt? Ce pot eu să fac, decât să rămân credincios și să vestesc cu credincioșie Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac.

Apoi, de asemenea, în conformitate cu Matei 24:45-47, porunca de a distribui această hrană divină, mana proaspătă, Cuvântul descoperit, să fie dat mai departe poporului lui Dumnezeu. Căci „*Omul [lui Dumnezeu] nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. La fel de sigur cum Domnul nostru a fost Cuvântul făcut trup, toate făgăduințele, toate profețiile care s-au referit la El, s-au împlinit – la fel toate făgăduințele date de Dumnezeu se vor împlini în Mireasa Cuvântului. Nu trebuie să ne facem noi niciun fel de probleme – o va face Dumnezeu! Noi am spus-o deseori: Dumnezeu Însuși veghează asupra Cuvântului Său. Dacă Cuvântul Lui este în tine, atunci Dumnezeu veghează și asupra ta, iar dacă crezi Cuvântul Lui, vei trăi și împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Eu vreau să mă bucur, chiar dacă am uneori o durere pentru că nu am ajuns acolo unde ar dori Dumnezeu să fim. Fratele Branham a relatat mărturia cuiva: „Eu încă nu sunt ceea ce ar trebui să fiu, dar

nu mai sunt nici ceea ce am fost cândva. Și eu știu că Dumnezeu Își va desăvârși și în mine lucrarea pe care a început-o”.

Noi am cântat și *CREDE DOAR...* Această cântare poate fi cântată în toată lumea, dar este important să și credem așa cum este scris în Scriptură. Aceasta a cerut-o Domnul nostru: „*Cine crede în Mine, ... cum zice Scriptura*” nu cine crede ceva cum dorește, ci „*Cine crede în Mine, cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie*”. Noi dorim fierbinte ca Biserica din vremea sfârșitului să fie așa cum a fost Biserica primară. Eu am spus-o mai înainte fratelui nostru iubit: la fel de sigur cum a fost doar o perioadă scurtă, când Biserica primară a fost liberă de toate învățăturile false, a fost locul de descoperire a lui Dumnezeu, a fost doar o perioadă scurtă, apoi au venit diferitele învățături, la fel și noi sunem acum pe drumul înapoi din toată confuzia, întorcându-ne la această perioadă scurtă, pe care Domnul o va folosi ca lucrarea Lui să fie desăvârșită în Biserica Lui, în turma răscumpărată cu sângele Lui. Cu toții știm precis că El, Domnul, care a început, va și desăvârși.

Preaiubiți frați și surori de aici și din toată lumea: cine crede făgăduințele lui Dumnezeu pentru timpul acesta, va avea parte de tot ce va face Dumnezeu până la desăvârșire, până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Domnul nu a pus doar această nădejde în noi ci și siguranța că El va împlini totul prin harul Său.

În cartea prorocului Isaia, avem 66 de capitole puternice. Citesc doar câte un verset... Primul, din Isaia 46:10: „*Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea»*”. Amin. Aleluia. Da... Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. AȘA VORBEȘTE DOMNUL astăzi – îți vorbește ție și mie. Astăzi acest Cuvânt îți este adresat ție și mie, ne este adresat nouă. „*Eu am vestit de la început ce are să se întâmple*” – „Eu am știut de la început ce are să se întâmple la sfârșit”- „și Eu poruncesc: «*Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea*»”. Amin. Nimeni nu va împiedica ceea ce dorește să facă Dumnezeu. Aceasta se va împlini fără să te forțezi tu sau eu. Dumnezeu o va face. Frați și surori, dacă ar fi fost meritul tău, ai putea să vii înaintea Domnului și să spui: „Eu am făcut cutare și cutare”. Tu nu poți să faci nimic. „Totul, Doamne, ești Tu”. El a făcut totul, nimeni nu se poate lăuda înaintea Domnului. Cine dorește să se laude, să se laude în Domnul, căci Domnul este îndurător și tuturor

celor ce vin le El, le dăruiește tot ce le este necesar. „*Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea*». AMIN! AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Aleluia! A Lui să fie slava.

Citim în Isaia 48:3: „*De multă vreme am făcut cele dintâi prorocii, din gura Mea au ieșit și Eu le-am vestit: deodată am lucrat și EU LE-AM ÎMPLINIT*”. Aleluia! Poate să fie anunțat și poate să dureze ani de zile, dar împlinirea a ceea ce a anunțat Dumnezeu are loc deodată! Amintiți-vă, în Ioel 3, Dumnezeu a făgăduit în Vechiul Testament: „*În zilele din urmă, voi turna Duhul Meu peste orice făptură*”. Apoi vine Ioan Botezătorul cu mesajul lui: „Eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Apoi citim în Fapte 2: când s-a împlinit timpul, când a sosit ziua Cincizecimii, a avut loc turnarea Duhului Sfânt. Anunțul fusese făcut cu mult timp înainte, dar împlinirea a avut loc într-o singură zi. Și toți aceia care au crezut, au fost prezenți și au avut această trăire, au trăit împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. Cum este cu noi? Vă rog, credeți-o: chiar dacă făgăduința întârzie, așteptați-o, împlinirea va avea loc cu siguranță. Nu la timpul tău, nu la timpul meu, ci la timpul Lui. Atunci vom striga: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în fața ochilor noștri”.

Apoi putem citi în Isaia 49:6: „*El a zis: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”. Acesta a fost anunțul în Vechiul Testament, făcut de Dumnezeu prin prorocul Isaia. În Matei 10, Domnul a trimis pe ucenicii lui doar la casa lui Israel, le-a spus să nu meargă încă pe drumul Neamurilor [„*Să nu mergeți pe calea pagânilor și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel*”]. Dar în Matei 28, după înviere, Domnul nostru a spus: „Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia tuturor popoarelor și limbilor”. Apoi vedem că în Fapte 13:47, Pavel folosește acest cuvânt din Isaia și îl aduce în legătură cu slujba lui: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului*”. De ce amintesc eu acest verset? Ca să vedem că așa cum la începutul Noului Testament Domnul Dumnezeu a făcut totul conform Cuvântului Său, și în Faptele Apostolilor a făcut totul, întotdeauna, a fost confirmat ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul Testament. Ce mă bucură pe mine într-un mod deosebit, este faptul

că atunci Noul Testament încă nu a era scris. Exista doar Vechiul Testament și din acesta predicau ei. Dacă astăzi iei predicatorilor Noul Testament și le spui: „Acum, predicați”, atunci toți ar ajunge la sfârșitul înțelepciunii lor, și-ar putea face bagajele și să plece acasă. De ce subliniem noi armonia între Noul Testament și Vechiul Testament, între făgăduințele date de Dumnezeu și împlinirea lor? Chiar și acolo unde este citat în Noul Testament doar o jumătate de verset, de exemplu din Maleahi 3:1 a fost citată doar prima parte în Noul Testament: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Apoi este pus punct. Dar partea a doua din acest verset spune: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți; iată că vine, zice Domnul oștirilor*”, și nu a fost amintită în Noul Testament, fiindcă era la viitor. Cine citește Apocalipsa 10, când Domnul Însuși va veni ca îngerul legământului, cu curcubeul deasupra capului Său, va pune un picior pe uscat și unul pe mare, înainte de a domni pe acest pământ; atunci când se va întâmpla aceasta, atunci vor răsună glasurile celor șapte tunete, dar atunci noi nu mai suntem pe acest pământ, ci suntem la Domnul, la ospățul nunții.

Este minunat când suntem conduși în Cuvântul lui Dumnezeu... La fel în Luca 4, Domnul S-a oprit chiar în mijlocul versetului, a vorbit doar despre anul îndurării. Despre ziua răzbunării n-a citit nimic, căci atunci când era El pe pământ, era doar ziua mântuirii și Domnul a citit doar ce s-a împlinit atunci și mai este valabil și astăzi. Restul a fost lăsat de Domnul pentru viitor.

Ne întoarcem la cuvântul: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” – ziua răzbunării. Și în acest caz ne putem minuna cu câtă înțelepciune a fost redat în Noul Testament și acest verset. În Luca 1:16-17, doar prima parte din Maleahi 4.5-6: „*El va întoarce inima părinților spre copii*”. Pentru că nu s-a împlinit atunci, de aceea nu a fost rostită partea a doua. A doua parte se împlinește acum, înaintea zilei Domnului: inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la început, la Cuvântul de la început, la părinții în credință. Totul a fost așezat în ordinea biblică.

La fel și cuvântul din cartea prorocului Ioel, „*oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Și ce mai este scris: „*Mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim*”? Așa este scris în Ioel 3. Dar în Noul Testament este redată doar prima parte, fie în Romani 10 sau în

Fapte 2: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Era imposibil să fie amintită și partea a doua a versetului, altfel noi toți ar fi trebuit să mergem la Ierusalim, pe muntele Sion ca să fim mântuiți. Cât de prețios este pentru mine Cuvântul Dumnezeuului nostru! Totul este deja scris și Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul.

În aceste zile noi am vorbit și despre ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota. Cum s-au împlinit toate făgăduințele, cum calea Domnului și Mântuitorului nostru a mers pe la Ghetsimani – El a fost batjocorit, scuipat, a purtat cununa de spini. „Dacă ești Împăratul Israelului...” El a fost născut ca Împărat, dar mai întâi trebuia nu să domnească, ci să mărturisească despre adevăr. Astfel este scris în Evanghelia după Ioan, în cap. 18. Deci, totul la vremea sa... Mai întâi S-a născut în lumea aceasta ca să mărturisească despre adevăr. După aceea, urmează momentul când El va împărăți și noi vom împărăți împreună cu El pe acest pământ. Am putea să mergem de la un capitol la celălalt și să citim.

Este scris în Ioan 18:37: „*«Atunci, un Împărat tot ești!» I-a zis Pilat. «Da», a răspuns Isus. «Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu»*”. Amin. Ce ascultăm noi astăzi? Ascultăm glasul Domnului nostru. Și aici putem spune AMIN. Noi putem spune AMIN la orice verset biblic.

Cu privire la revenirea Domnului nostru: El va reveni ca Același care a fost înălțat la cer. Și pe toți sfinții care au mers în slavă înaintea noastră, El îi va aduce cu Sine. Atunci vor învia mai întâi cei morți în Hristos, iar noi vom fi schimbați și împreună Îl vom întâlni în văzduh, pe norii cerului. Aceasta va fi o realitate divină. Deseori am spus-o, frați și surori, tot ce a fost în legătură cu Domnul nostru a fost o realitate: nașterea Lui, viața Lui, suferințele Lui, moartea Lui, învierea Lui, înălțarea Lui – totul a fost o realitate. Revenirea Lui va fi, de asemenea, o realitate. Schimbarea trupurilor noastre va fi o realitate. Răpirea va fi o realitate. Enoh a fost răpit și n-a mai fost găsit pe acest pământ.

Când acest frate din Virginia, un prieten de-al meu care în 1976 a fost aici la marea conferință la care au luat parte 33 de națiuni, mi-a spus: „Noi toți suntem deja răpiți” – nu vă puteți închipui... Eu m-am mirat, mai întâi și m-am gândit: „Ce se întâmplă acum?” „Da, răpirea este o descoperire și eu am primit această descoperire, de aceea eu sunt deja răpit”. Eu n-am putut decât să spun: „Tu încă ești pe

acest pământ și eu la fel. Tu nu ești schimbat și nici eu nu sunt schimbat. Tu nu ești răpit și nici eu nu sunt răpit. Te rog, du-mă la aeroport”.

Frați și surori, haideți s-o mai spunem o dată: harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu să rămânem echilibrați în toate, să credem doar ce este scris în Scriptură, este marele har dăruit nouă de Dumnezeu. Eu spun aceasta cu un mare respect înaintea Domnului: cine dorește să facă o diferență între Cuvânt și „mesaj”, spunând „prorocul a spus cutare lucru iar Scriptura spune cutare”, astfel de oameni nu au Duhul Sfânt, ei au mîntea stricată și nu pot pune pe o bază biblică ceea ce a fost spus, fiindcă ei nu au fost rînduiți de Dumnezeu să prezinte planul de mîntuire din punct de vedere doctrinar [sau: din punct de vedere al învățăturii].

Cum deja am spus, dacă este vorba despre slujbe în bisericile locale, acolo Domnul a pus bătrîni, diaconi... Pavel a pus totul în rînduială, [în ce privește subiectul acesta], conform vocii lui Dumnezeu. Dar dacă este vorba de planul de mîntuire al lui Dumnezeu, atunci nu este vorba doar de o slujbă locală, ci o slujbă care este în legătură cu planul de mîntuire al lui Dumnezeu. Despre acest plan am citit în Isaia 46, 48, 49. „Dacă Eu am luat o hotărâre, cine Mă poate opri s-o împlinesc?” Pavel a fost un apostol chemat de Domnul într-un mod supranatural și el a putut spune: „V-am vestit tot planul lui Dumnezeu”. Atunci aceasta a fost o parte a planului de mîntuire pentru acel timp. Nu doar pentru biserici locale, ci pentru planul mondial de mîntuire al Dumnezeului nostru. La fel este și acum.

Nu am avut de gînd s-o spun, dar mi-a venit acum: de ce mi-a spus Domnul cu un glas puternic pe 2 aprilie 1962: „Robul Meu, să nu înființezi biserici locale”? Eu nu sunt aici ca să înființez biserici locale. Eu sunt aici ca să merg din oraș în oraș, de pe un continent pe altul, ca să vestesc ultimul mesaj. Și Dumnezeu folosește frați în bisericile locale, în diferitele localități și orașe, ca să facă ceea ce trebuie să fie făcut local, conform Scripturii.

Cînd am citit în Faptele apostolilor, Pavel a rămas într-un loc șase luni, în alt loc doi ani și jumătate și a învățat – apoi, dacă mă gîndesc la 52 de ani pe care i-am trăit eu, în niciun oraș eu nu am rămas mai mult de două sau trei zile și n-am predicat decât la două sau trei întîlniri într-o localitate. Eu am mers din oraș în oraș ca să împlinesc porunca Domnului, să vestesc Cuvîntul lui Dumnezeu

pentru acest timp, împreună cu toate făgăduințele din acesta. Dacă Domnul dă o poruncă directă, atunci noi trebuie s-o păzim. Eu nu m-am forțat niciodată, ci Dumnezeu a condus în acest mod de la început. Acum privim în urmă, la acești ani, cu o inimă mulțumitoare că Dumnezeu a trimis acest mesaj dăruit fratelui nostru Branham, de fapt mesajul original al lui Dumnezeu, care cuprinde întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu cu toate făgăduințele - acest mesaj a putut fi vestit în toată lumea. Și toți pot să aibă parte, pot fi conectați la vestirea actuală. Totul este har. Dumnezeu a avut grijă că al Său Cuvânt să ajungă până la marginile pământului. Acum nu au loc doar niște călătorii și vizite personale, ci toți au fost echipați cu partea tehnică, spre a fi posibilă transmiterea prin Internet. Dacă ați ști în câte situații am avut noi de grijă ca toți frații din toată lumea să fie echipați cu tehnica necesară, astfel ca în bisericile lor locale să poată asculta. De asemenea, astăzi ei pot trăi [pot lua parte la adunare, prin transmisiunea directă – n.tr.] împreună cu noi. Aceasta a fost pe inima noastră și noi am și făcut-o. Fratele Tati știe cel mai bine ce am făcut pentru frații și surorile din Africa. Ei au acum posibilitatea să asculte, de pretutindeni. Dacă apoi frații sună și spun: „Frate Frank, noi aseară am fost alături de voi și astăzi din nou, ascultăm și vedem totul...” Un frate mi-a spus: „Eu am îngenuncheat și m-am rugat ca Dumnezeu să pună în gura ta cuvintele vieții”. Acești frați sunt uniți cu noi la scară mondială și ei au parte de împărțirea aceleiași hrane duhovnicești. Inima mea este plină de bucurie și mulțumire, este plină de cuvintele lui Dumnezeu.

Uneori Îi spun Domnului: „Doamne, Tu nu ai făcut numai lucruri mari, ci Tu ne-ai condus în locul preasfânt”. Perdeaua este ruptă și noi am primit jertfa de sânge care a fost adusă pentru noi. Noi nu am auzit doar ce a spus Ioan Botezătorul: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”, ci noi am primit personal credința în inimile noastre – că aceasta s-a întâmplat pentru mine, pentru tine, pentru noi. Toată vina noastră, toate păcatele și fărădelegile au fost puse peste Mielul lui Dumnezeu. Sunt recunoscător de fiecare dată când citesc de câte ori este scris despre Miel, în Apocalipsa. Undeva mi-am notat: da, de 34 de ori este amintit Mielul lui Dumnezeu în aceste 22 de capitole ale Apocalipsei. Mai întâi, răscumpărarea încheiată, apoi El ia cartea pecetluită și o deschide și o descoperă tuturor aceluia care sunt pecetluiți pentru

ziua revenirii lui Isus Hristos, după ce au auzit Cuvântul adevărului, l-au crezut și l-au primit.

Noi am trăit aceasta – eu personal am trăit-o prin har, cum Dumnezeu a condus într-un mod minunat chiar și în slujba fratelui Branham: de la deschiderea pecetilor a fost accentuată partea profetică și partea de învățătură. Chiar și în slujba fratelui Branham nu a fost spus totul deodată, ci Dumnezeu a condus totul. Ce privilegiu deosebit avem noi. De multe ori plâng de bucurie: oare cine sunt eu, cine suntem noi? Ceea ce nu reprezintă nimic înaintea lumii, Dumnezeu a ales înaintea întemeierii lumii, ca noi să devenim proprietatea Lui, prin harul Său. Oare puteam să contribuim eu cu ceva la faptul că în 1955 am fost în Karlsruhe și în 1958 am fost în Texas? Cine a călăuzit astfel? Cine a vrut să se întâmple așa ceva, ca să existe un martor ocular așa cum a spus Domnul: „Voi sunteți martorii Mei. Voi ați fost cu Mine, voi ați auzit, ați văzut”? De aceea apostolii au putut să dea mai departe ceea ce au auzit și au văzut. Același lucru am făcut și noi în prezent.

Dumnezeu a cercetat poporul Său într-un mod îndurător. Dumnezeu a împlinit făgăduința Sa principală și El le va împlini și pe toate celelalte, iar noi suntem copiii făgăduinței Lui. Noi credem Cuvântul făgăduinței. Amin! Așa este! Aceasta nu este o teorie goală, ci o realitate divină. Noi suntem uniți cu Dumnezeu, prin sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu, prin harul Domnului. Domnul să-Și desăvârșească în zilele acestea lucrarea pe care a început-o în noi. El o va face. El va avea o Biserică Mireasă fără pete și fără zbârcituri, spălată în sângele Mielului, îmbăiată în Cuvânt.

Sunteți recunoscători că Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să înțelegem totul corect, că ne-a dat o inimă ca să primim, că a pus credința în inimile noastre și voi puteți auzi cuvintele Lui? Ferice de urechile voastre că aud și ferice de ochii voștri fiindcă văd. Oricine a găsit harul lui Dumnezeu în acest timp, este binecuvântat.

Noi am citit ieri din Apocalipsa 3, ultimele versete: „*Celui ce va birui, după cum și Eu am biruit, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie*”. Lăudat și slăvit să fie Domnul. Cine ești tu, cine sunt eu? În ochii lui Dumnezeu, turma răscumpărată prin sânge este lucrul cel mai scump pe care-L are Dumnezeu pe acest pământ. El nu Și-a dat sângele Lui decât pentru toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu. Acest lucru ne duce în Galateni 4, [unde este scris] că în

Fiul lui Dumnezeu am primit înfierea, am fost născuți din nou la o nădejde vie, la fel de sigur cum a înviat din morți Domnul nostru Isus Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul Lui cel minunat, pentru că ne-a introdus în planul Lui de mântuire, Îi mulțumim pentru tot. Mulțumiri vouă că ați putut veni să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu, să-l credeți și Domnul să vi-l descopere. Domnul să ne binecuvânteze pe toți în acest loc, să binecuvânteze în toate popoarele, limbile și națiunile! El, care a zis: „Eu am luat o hotărâre și Eu o și împlinesc”... Cum a spus și Pavel, „v-am vestit tot planul de mântuire al lui Dumnezeu”. Ce ar fi spus Pavel astăzi dacă ar fi fost în mijlocul nostru? Oh... Amin! Domnul este cu noi! A Lui să fie slava.

Noi avem făgăduința că Domnul este cu noi până când vom vedea împlinit tot ce am crezut. Binecuvântat să fie Numele Lui cel sfânt și scump. Amin. Haideti să ne ridicăm și să cântăm „Așa cum sunt...” [...]

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște, eu aș dori să întreb cine dorește să fie botezat și, de asemenea, doresc să întreb dacă ar fi posibil să o amânăm până data viitoare? Cine a dorit să fie botezat azi? Da... Cine vine din Guadeloupe, poate fi botezat în Guadeloupe și cine vine din Paris, poate fi botezat în Paris. Noi trebuie să fim atenți să facem totul corect și în punctul acesta. Fratele nostru preaiubit m-a întrebat ieri cu privire la cina Domnului pe care noi am avut-o ca biserică locală. S-a pus întrebarea: „Când va avea loc aici, în acest loc, o cină a Domnului pentru toți aceia care trăiesc risipiți?” Este un gând bun, dar într-o zi noi vom avea o cină a Domnului pentru toți aceia care trăiesc undeva risipiți și nu pentru ai noștri, cei care locuiesc aici și iau parte în mod regulat la cina Domnului. Noi suntem aici ca să slujim tuturor și să facem totul corect înaintea lui Dumnezeu.

Să mai cântăm o dată „Așa cum sunt...” [...]

Cine dorește să fie inclus în această rugăciune? Cine are o dorință deosebită? Noi am auzit în Cuvântul de introducere că nu este necesar să ne îngrijorăm de nimic. Nu putem să schimbăm nimic, dar putem să aducem totul prin credință, Domnului. Și cine vine la Domnul, acela nu va fi scos afară, ci Domnul va ajuta pe toți. Și până astăzi, așa o citim în Scripturi, toți aceia care au venit la Domnul, au fost salvați, vindecați și binecuvântați. De la Golgota încoace, avem acces liber la tronul de îndurare al Dumnezeului nostru și la toate

binecuvântările pe care Dumnezeu ni le-a pregătit în Hristos Isus, Domnul și Salvatorul nostru.

Îl rugăm acum pe fratele Schmit să vină și să se roage cu noi.

Fratele Schmidt: Îndurător Dumnezeu și Domnul nostru, privim la Tine și Îți spunem „mulțumim” pentru harul și credințioșia Ta. Noi putem doar să repetăm, Doamne, așa cum au zis ucenicii pe drumul spre Emaus: „Oare n-au ars inimile noastre în timp ce ne vorbeai?” Și inimile noastre au ars astăzi, Doamne și Îți mulțumim fiindcă Tu ești același și astăzi, așa cum ai fost și ieri și vei fi același în vecii vecilor. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău pe care ni l-ai adresat. Îți mulțumim, Tată ceresc, pentru că prin Cuvântul Tău suntem vindecați nu numai în trupul nostru, ci și în sufletul și duhul nostru. Îți mulțumim. Te rugăm și pentru aceia care au dorit să ne rugăm pentru ei. Noi privim spre Tine... Tu ești singurul care i-ai ajutat pe toți când ai fost pe acest pământ și Tu o faci și astăzi. Tu ești același. Îți mulțumim, Doamne. Te rugăm însoțește-ne pe căile noastre, în viața noastră, ajută-ne să știm când să vorbim și când să tăcem.

Te rugăm să-i ocrotești pe toți aceia care se vor întoarce acasă. Tu știi că frații și surorile noastre vor face o călătorie în Israel. Binecuvântează-i și acolo. Și în special ne rugăm pentru fratele nostru Frank: dăruiește-i putere, înțelepciune și har, Doamne, ca Numele Tău și Cuvântul Tău să fie confirmat și acolo, spre slava Numelui Tău. Te rugăm încă o dată, binecuvântează-ne. Amin.

Fratele Frank: Dacă este un frate [responsabil] aici și cineva dorește să fie botezat, simțiți-vă liberi, apa este acolo, avem și haine... Acel frate responsabil din respectiva biserică locală poate să facă botezul și aici, în Krefeld.

Vă urăm binecuvântările noastre. Domnul să fie cu noi toți. Începând din Finlanda, din nordul îndepărtat, luați saluturi acasă. Salutați pe toți. Și așa cum a spus și fratele Schmidt, primul autobuz pleacă acum, la ora 13, la aeroportul din Frankfurt – cu acesta va călători primul grup. Al doilea autobuz pleacă mâine dimineață la ora 5 – cu el va pleca al doilea grup. În total suntem 180 de persoane. Patru autobuze, două din Africa, două din Europa. Cum va fi, eu încă nu știu, dar Domnul va dăruia harul Său.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Sunteți mulțumitori pentru Cuvânt? Aleluia! Dumnezeu să binecuvânteze pe toți, în toată lumea! Salutați pe toți. Dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, ne vom revedea aici sau undeva în Europa. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți din Canada, din S.U.A., din Guadeloupe, în toate popoarele, limbile și națiunile, pe tot continentul african și în orientul îndepărtat, până în Australia, Noua Zeelandă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Mai propuneți o cântare [...].

Încă un moment, vă rog. Să vină în față fratele Helmuth Miskis. Transmitem salutări fraților și surorilor din Brazilia și din Chile. Domnul să-l binecuvânteze pe fratele nostru și să fie cu el. Vizita în Brazilia este foarte importantă. Acolo există biserici mari, eu o pot spune aici, care s-au format prin această slujbă, dar ele vorbesc numai și numai despre fratele Branham. Și Dumnezeu deschide uși noi și dăruiește legături noi. Domnul să dea har. Domnul să te binecuvânteze!

Surorile noastre care se întorc în Chile, întoarceți-vă în pace și fiți binecuvântate. Salutați pe toți frații și surorile noastre din Chile. Și Domnul să fie cu noi toți așa cum a făgăduit El. Noi suntem uniți unii cu alții în dragostea lui Dumnezeu. Eu o simt! Dragostea lui Dumnezeu ne unește. Aleluia.

[Fratele Frank pune mâinile peste fratele Miskis:] Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să fie peste tine, Domnul să fie cu tine, să-ți dăruiască cuvinte și să binecuvânteze pe toți aceia care vor asculta cuvântul tău. Fii binecuvântat în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru și binecuvântați să fie toți aceia care vor asculta și vor crede. Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți mulțumim.

Fratele Miskis: Și pe preaiubitul meu frate Frank, binecuvântează-l. De asemenea, această călătorie în Israel, binecuvântează și fă ca totul să meargă în armonie, fără nicio întrerupere. În Numele lui Isus. Amin!

Fratele Frank: V-ați rugat toți cu noi? Amin!

